

யூனியனும் அதன் ஆட்சிப்பகுதியும்

1. அரசியலமைப்பின் பிரிவு 1 இந்தியாவை, அதாவது பாரதத்தை 'மாநிலங்களின் ஒன்றியம்' என்று விவரிக்கிறது. தற்போது 28 மாநிலங்கள் மற்றும் 8 யூனியன் பிரதேசங்கள் (UTs) உள்ளன. பாராளுமன்றம் ஒரு மாநிலத்தைப் பிரிக்கலாம், இரண்டு மாநிலங்களை இணைக்கலாம், எந்த மாநிலத்தின் பெயரையும் மாற்றலாம், எந்த மாநிலத்தின் பரப்பளவை அதிகரிக்கலாம் அல்லது குறைக்கலாம். எடுத்துக்காட்டாக, தெலுங்கானா ஆந்திரப் பிரதேசத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட்டது. மெட்ராஸ் தமிழ்நாடு என்று பெயர் மாற்றப்பட்டது.
2. பிரிவு 1 முதல் 4 வரை, பகுதி I: யூனியன் மற்றும் அதன் பிரதேசத்துடன் தொடர்புடையது
3. அட்டவணை - 1 - மாநிலங்களின் பெயர்கள் மற்றும் அவற்றின் பிராந்திய அதிகார வரம்பு.
4. பிரிவு 1 படிக்கிறது - இந்தியா, அதாவது பாரத 'மாநிலங்களின் கூட்டமைப்பு' என்பதை விட 'மாநிலங்களின் ஒன்றியம்'.

இந்த ஏற்பாடு இரண்டு விஷயங்களைக் கையாள்கிறது:

1. நாட்டின் பெயர் - இந்தியா என்பது பாரதம்
2. அரசியல் வகை - மாநிலங்களின் ஒன்றியம்

பிரிவு 1 இல் உள்ள "இந்தியா" மற்றும் "பாரத" இந்த இரண்டு பெயர்களும் இரண்டு மாறுபட்ட கருத்துக்களுக்கு இடையிலான சமரசமாகும். அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபையில் சில உறுப்பினர்கள் "பாரத" என்று பரிந்துரைத்தனர், மற்றவர்கள் "இந்தியா" என்ற நவீன பெயரை வாதிட்டனர். இது சம்பந்தமாக, அரசியலமைப்புச் சபை இரண்டின் கலவையை ("இந்தியா, அதாவது பாரதம்") ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

"யூனியன் ஆஃப் ஸ்டேட்ஸ்" என்ற சொற்றொடர் "மாநிலங்களின் கூட்டமைப்பு" என்பதற்கு இரண்டு காரணங்களுக்காக விரும்பப்படுகிறது:

- இந்திய கூட்டமைப்பு என்பது அமெரிக்க கூட்டமைப்பு போன்ற மாநிலங்களுக்கிடையே ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்தின் விளைவு அல்ல.
- கூட்டமைப்பிலிருந்து பிரிவதற்கு மாநிலங்களுக்கு உரிமை இல்லை.

கூட்டமைப்பு ஒரு ஒன்றியம் என்பதால் அது அழியாது. நாடு ஒரு ஒருங்கிணைந்த முழுமை மற்றும் நிர்வாக வசதிக்காக மட்டுமே வெவ்வேறு மாநிலங்களாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

பிரிவு 1 இன் படி, இந்தியாவின் பிரதேசத்தை மூன்று வகைகளாக வகைப்படுத்தலாம்:

- மாநிலங்களின் பிரதேசங்கள்
- யூனியன் பிரதேசங்கள்
- எந்த நேரத்திலும் இந்திய அரசாங்கத்தால் கையகப்படுத்தப்படும் பிரதேசங்கள்.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

‘இந்திய பிரதேசம்’ – இது மாநிலங்கள் மட்டுமல்ல, எந்த எதிர்காலத்திலும் இந்திய அரசாங்கத்தால் கையகப்படுத்தப்படக்கூடிய யூனியன் பிரதேசங்கள் மற்றும் பிரதேசங்களையும் உள்ளடக்கியதால் பரந்த வெளிப்பாடு.

மாநிலங்கள்: மாநிலங்கள் கூட்டாட்சி அமைப்பின் உறுப்பினர்கள் மற்றும் மையத்துடன் அதிகாரங்களை பகிர்ந்தளிக்கின்றன.

யூனியன் பிரதேசங்கள் – மத்திய அரசால் நேரடியாக நிர்வகிக்கப்படுகிறது.

கையகப்படுத்தப்பட்ட பிரதேசங்கள் – மத்திய அரசாங்கத்தால் நேரடியாக நிர்வகிக்கப்படுகிறது. ஒரு இறையாண்மை கொண்ட நாடாக இருப்பதால், சர்வதேச சட்டத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட முறைகளின்படி இந்தியா வெளிநாட்டுப் பகுதிகளைப் பெற முடியும் – இடைநிறுத்தம், ஆக்கிரமிப்பு, கைப்பற்றுதல் அல்லது அடிபணிதல்.

‘யூனியன் ஆஃப் இந்தியா’ – இது மாநிலங்களை மட்டுமே உள்ளடக்கியதால் குறுகிய வெளிப்பாடு.

தற்போதைய நிலை (2023 இன் படி) – 28 மாநிலங்கள் மற்றும் 8 யூனியன் பிரதேசங்கள் உள்ளன.

ஐந்தாவது மற்றும் ஆறாவது அட்டவணைகள் மாநிலங்களுக்குள் அட்டவணைப்படுத்தப்பட்ட பகுதிகள் மற்றும் பழங்குடியினர் பகுதிகளின் நிர்வாகம் தொடர்பாக தனித்தனி விதிகளைக் கொண்டுள்ளன.

பிரிவு 2: இந்திய ஒன்றியத்தின் ஒரு பகுதியாக இல்லாத புதிய மாநிலங்களின் சேர்க்கை அல்லது நிறுவுதல் தொடர்பானது. 'இந்திய யூனியனுக்குள் நுழைய, அல்லது புதிய மாநிலங்களை நிறுவ, அது பொருத்தமானது என நினைக்கும் விதிமுறைகள் மற்றும் நிபந்தனைகளில்' பாராளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் அளிக்கிறது.

பாராளுமன்றத்திற்கு இரண்டு அதிகாரங்களை வழங்குகிறது:

- இந்திய யூனியன் புதிய மாநிலங்களில் (ஏற்கனவே உள்ளது) சேரும் அதிகாரம்
- புதிய மாநிலங்களை நிறுவுவதற்கான அதிகாரம் (முன்பு இல்லை)

இந்திய ஒன்றியத்தின் மாநிலங்களின் எல்லைகளை வெளிப்புற மறுசீரமைப்புடன் கையாள்கிறது.

இந்திய ஒன்றியத்தின் தற்போதைய மாநிலங்களின் உருவாக்கம் அல்லது மாற்றங்கள் தொடர்பானது.

இந்திய ஒன்றியத்தின் மாநிலங்களின் பிரதேசங்களின் உள் மறுசீரமைப்பு நலன்களைக் கையாள்கிறது.

பிரிவு 3: மாநில மறுசீரமைப்பு மீதான பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரம்:

பாராளுமன்றத்தின் இந்த அதிகாரம் அரசியலமைப்பின் பிரிவு 3 உடன் பரந்த அளவில் கையாள்கிறது.

பாராளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் அளிக்கிறது:

எந்தவொரு மாநிலத்திலிருந்தும் ஒரு பகுதியை பிரிப்பதன் மூலம் அல்லது இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மாநிலங்கள் அல்லது மாநிலங்களின் பகுதிகளை

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

ஒன்றிணைப்பதன் மூலம் அல்லது எந்தவொரு மாநிலத்தின் ஒரு பகுதியுடன் எந்தவொரு பிரதேசத்தையும் இணைப்பதன் மூலம் ஒரு புதிய மாநிலத்தை உருவாக்குதல்

எந்த மாநிலத்தின் பரப்பளவையும் அதிகரிக்கவும்

எந்த மாநிலத்தின் பரப்பளவையும் குறைக்கவும்

எந்த மாநிலத்தின் எல்லைகளையும் மாற்றவும்

எந்த மாநிலத்தின் பெயரையும் மாற்றவும்.

மேற்கூறிய மாற்றங்களைக் கருத்தில் கொண்ட மாநில மசோதா விஷயத்தில், குடியரசுத் தலைவரின் முன் பரிந்துரையுடன் மட்டுமே நாடாளுமன்றத்தில் அறிமுகப்படுத்த முடியும்.

மசோதாவை பரிந்துரைக்கும் முன், குறிப்பிட்ட காலக்கெடுவுக்குள் தனது கருத்தை தெரிவிக்க சம்பந்தப்பட்ட மாநில சட்டமன்றத்திற்கு குடியரசுத் தலைவர் அனுப்ப வேண்டும்.

குடியரசுத் தலைவர் (அல்லது பாராளுமன்றம்) மாநில சட்டமன்றத்தின் கருத்துக்களுக்குக் கட்டுப்பட்டவர் அல்ல, சரியான நேரத்தில் கருத்துக்கள் பெறப்பட்டாலும் அவற்றை ஏற்கலாம் அல்லது நிராகரிக்கலாம்.

யூனியன் பிரதேசமாக இருந்தால், சம்பந்தப்பட்ட சட்டமன்றத்தின் கருத்துக்களைக் கண்டறிய எந்தக் குறிப்பும் தேவையில்லை, மேலும் நாடாளுமன்றமே தனக்குத் தகுந்ததாகக் கருதும் எந்த நடவடிக்கையையும் எடுக்கலாம்.

புதிய மாநிலங்களை அமைக்க அல்லது மாநிலங்களின் அனுமதியின்றி தற்போதுள்ள மாநிலங்களின் பகுதிகள், எல்லைகள் அல்லது பெயர்களை மாற்றுவதற்கு அரசியலமைப்பு பாராளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் அளிக்கிறது. இந்த விதிகள் எந்தவொரு மாநிலத்தின் பிராந்திய ஒருமைப்பாட்டிற்கும் அரசியலமைப்பால் உத்தரவாதம் அளிக்கப்படவில்லை.

இந்தியா - "அழிக்கக்கூடிய மாநிலங்களின் அழியாத ஒன்றியம்".

அமெரிக்கா - "அழிய முடியாத மாநிலங்களின் அழியாத ஒன்றியம்" (மாநிலங்களின் பிராந்திய ஒருமைப்பாடு உத்தரவாதம்)

சம்பந்தப்பட்ட மாநிலங்களின் அனுமதியின்றி அமெரிக்க கூட்டாட்சி அரசு புதிய மாநிலங்களை உருவாக்கவோ அல்லது இருக்கும் மாநிலங்களின் எல்லைகளை மாற்றவோ முடியாது.

100வது அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டம் (2015) இந்தியா மற்றும் பங்களாதேஷ் அரசாங்கங்களுக்கு இடையில் உள்ள ஒப்பந்தம் மற்றும் அதன் நெறிமுறையின்படி இந்தியாவால் சில பிரதேசங்களை கையகப்படுத்துவதற்கும் மற்றும் சில குறிப்பிட்ட பிரதேசங்களை வங்காளதேசத்திற்கு மாற்றுவதற்கும் செயல்படுத்தப்பட்டது.

பிரிவு 4 - புதிய மாநிலங்களை (பிரிவு.

2 இன் கீழ்) அனுமதிப்பது அல்லது நிறுவுவது மற்றும் புதிய மாநிலங்களை உருவாக்குவது மற்றும் தற்போதுள்ள மாநிலங்களின் பகுதிகள், எல்லைகள் அல்லது பெயர்களை மாற்றுவது (பிரிவு. 3 இன் கீழ்) ஆகியவற்றிற்காக

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

உருவாக்கப்பட்ட சட்டங்கள் அரசியலமைப்பு திருத்தங்களாகக் கருதப்பட மாட்டாது என்று அறிவிக்கிறது. பிரிவு.368 இன் கீழ் அரசியலமைப்பு திருத்தம் இல்லை. இதன் பொருள், அத்தகைய சட்டங்கள் எளிய பெரும்பான்மை மற்றும் சாதாரண சட்டமன்ற செயல்முறை மூலம் நிறைவேற்றப்படலாம்.

ஒரு இந்தியப் பிரதேசத்தை வெளிநாட்டு நாட்டிற்கு நிறுத்துவது பிரிவு.3 இன் கீழ் வராது மேலும் அது பிரிவு 368 அரசியலமைப்பை பிரிவை திருத்துவதன் மூலம் மட்டுமே செய்ய முடியும்.

7வது அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டம் 1956 — பொது நலன் சார்ந்த விஷயங்களில் ஆலோசனை வழங்குவதற்காக இந்தியாவில் மண்டல கவுன்சில்களை உருவாக்க வழிவகுத்தது. அவை சட்டப்பூர்வ தோற்றம் கொண்டவை. இந்தியாவில் மொத்தம் 5 மண்டல கவுன்சில்கள் உள்ளன. இருப்பினும், வடக்கு-கிழக்கு மண்டல கவுன்சில் 1971 இல் தனி சட்டத்தின் மூலம் உருவாக்கப்பட்டது (வடகிழக்கு கவுன்சில் சட்டம், 1972). மண்டலக் குழுவின் தலைவர் மத்திய உள்துறை அமைச்சர் மற்றும் ஒவ்வொரு மண்டலத்திலும் உள்ள மாநிலங்களின் முதலமைச்சர்கள் சுழற்சி முறையில் அந்த மண்டலத்திற்கான மண்டல கவுன்சிலின் துணைத் தலைவராக செயல்படுவார்கள், ஒவ்வொருவரும் ஒரு வருட காலத்திற்கு ஒரு காலத்திற்கு பதவியில் இருப்பார்கள். இந்தியாவிற்கும் மற்றொரு நாட்டிற்கும் இடையேயான எல்லைப் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு அரசியலமைப்புத் திருத்தம் தேவையில்லை (பிரிவு 368ன் கீழ்). இந்திய நிலப்பரப்பை வெளிநாட்டிற்கு விட்டுக்கொடுப்பதில் ஈடுபடாததால், நிர்வாக நடவடிக்கை மூலம் இதைச் செய்யலாம்.

1956 க்கு முன், மாநிலங்கள் நான்கு பகுதிகளாக வகைப்படுத்தப்பட்டன—

- பகுதி A — 9 முன்னாள் கவர்னர் மாகாணங்கள்
- பகுதி B — 9 முன்னாள் சமஸ்தானங்கள்
- பகுதி C — முன்னாள் சமஸ்தானங்கள் + தலைமை ஆணையர்கள் மாகாணங்கள்
- பகுதி D — அந்தமான் மற்றும் நிக்கோபார்

மாநிலங்கள் மறுசீரமைப்புச் சட்டம் (1956) மற்றும் 7வது அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டம் (1956) மூலம் நான்கு மடங்கு மாநிலப் பிரிவினை ஒழிக்கப்பட்டது. மாநிலங்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களின் பரிணாம வரலாறு சமஸ்தானங்களின் ஒருங்கிணைப்பு (சர்தார் வல்லபாய் படேல் முக்கிய சக்தியாக இருந்தார்)

இந்தியா இரண்டு வகை அரசியல் பிரிவுகளை உள்ளடக்கியது:

- பிரிட்டிஷ் மாகாணங்கள் (பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தின் நேரடி ஆட்சியின் கீழ்)
- சுதேச அரசுகள் (பூர்வீக இளவரசர்களின் ஆட்சியின் கீழ் ஆனால் பிரிட்டிஷ் மகுடத்தின் முக்கியத்துவத்திற்கு உட்பட்டது).

UNIT - V - INDIAN POLITY

இந்திய சுதந்திரச் சட்டம் (1947) இந்தியா மற்றும் பாகிஸ்தானின் இரண்டு சுதந்திரமான மற்றும் தனித்தனி ஆதிக்கங்களை உருவாக்கி, சமஸ்தானங்களுக்கு மூன்று விருப்பங்களை வழங்கியது:

- இந்தியாவுடன் இணைதல்
- பாகிஸ்தானுடன் இணைதல்
- எஞ்சியிருக்கும் சுதந்திரம்.

இந்தியாவின் புவியியல் எல்லைக்குள் அமைந்துள்ள 552 சமஸ்தானங்களில், 549 இந்தியாவுடன் இணைந்தன, மீதமுள்ள 3 (ஹைதராபாத், ஜனகர் மற்றும் காஷ்மீர்) இந்தியாவுடன் சேர மறுத்துவிட்டன.

காலப்போக்கில், அவர்கள் இந்தியாவுடன் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டனர்—

போலீஸ் நடவடிக்கை மூலம் ஹைதராபாத் (ஆபரேஷன் போலோ)

வாக்கெடுப்பு மூலம் ஜனகர்

69வது அரசியலமைப்பு திருத்தச் சட்டம் 1991ன் படி டெல்லியின் பூடி தேசிய தலைநகர் பிரதேசமாக (NCT) மறுவடிவமைப்பு செய்யப்பட்டது.

இணைப்பு கருவி மூலம் காஷ்மீர்.

DHAR கமிஷன் மற்றும் ஜேவிபி குழு (1948):

இந்தியாவின் மற்ற பகுதிகளுடன் சமஸ்தானங்களின் ஒருங்கிணைப்பு முற்றிலும் தற்காலிக ஏற்பாட்டைக் கொண்டுள்ளது.

ஆந்திர மாநிலச் சட்டம், 1953 — மெட்ராஸ் மாநிலத்தில் இருந்து தெலுங்கு பேசும் பகுதிகளை எடுத்துக்கொண்டு ஆந்திர மாநிலம் எனப்படும் முதல் மொழிவாரி மாநிலம் உருவாக்கப்பட்டது. கர்னூல் ஆந்திர மாநிலத்தின் தலைநகராக இருந்தது மற்றும் மாநில உயர் நீதிமன்றம் குண்டூரில் நிறுவப்பட்டது.

கே தலைமையில் மொழிவாரி மாகாண ஆணையத்தை இந்திய அரசு நியமித்தது. 1948 இல் தார் ஒரு புறநிலை அளவுகோலின் சாத்தியம் மற்றும் பரிணாமத்தை ஆய்வு செய்தார்.

மொழியியல் காரணியை விட நிர்வாக வசதியின் அடிப்படையில் மாநிலங்களை மறுசீரமைக்க குழு பரிந்துரைத்தது.

தார் கமிட்டியின் மீதான ஏமாற்றம், 1948 இல் ஜவஹர்லால் நேரு, வல்லபாய் படேல் மற்றும் பட்டாபி சீதாராமையா ஆகியோரைக் கொண்ட மற்றொரு மொழிவாரி மாகாணக் குழுவை நியமித்தது.

மாநிலங்களின் மறுசீரமைப்பிற்கான அடிப்படை மொழியை ஜேவிபி குழு முறைப்படி நிராகரித்தது.

ஃபஸ்ல் அலி கமிஷன் (1953):

1953 ஆம் ஆண்டு ஆந்திரா மாநிலம் உருவாக்கப்பட்டது, மொழிவாரியாக மாநிலங்கள் உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்ற பிற பகுதிகளின் கோரிக்கையை தீவிரப்படுத்தியது.

இது 1953 இல் மூன்று உறுப்பினர்களைக் கொண்ட மாநிலங்கள் மறுசீரமைப்பு ஆணையத்தை நியமிக்க அரசாங்கத்தை கட்டாயப்படுத்தியது.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

உறுப்பினர்கள் — ஃபஸ்ல் அலி (தலைவர்), எம். பணிக்கர் மற்றும் எச்.என். குன்சுரு.

மாநிலங்களின் மறுசீரமைப்பின் அடிப்படையாக மொழியைக் குழு பரவலாக ஏற்றுக்கொண்டது.

அதே நேரத்தில், "ஒரு மொழி—ஒரு மாநிலம்" என்ற கோட்பாட்டை நிராகரித்தது.

நாட்டின் அரசியல் பிரிவுகளை மறுவடிவமைப்பதில் இந்தியாவின் ஒருமைப்பாடு முதன்மைக் கருத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பதே அதன் கருத்து.

கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய நான்கு முக்கிய காரணிகளை இது அடையாளம் கண்டுள்ளது.

நாட்டின் ஒற்றுமை மற்றும் பாதுகாப்பைப் பாதுகாத்தல் மற்றும் பலப்படுத்துதல்.

மொழியியல் மற்றும் கலாச்சார ஒருமைப்பாடு.

நிதி, பொருளாதார மற்றும் நிர்வாக பரிசீலனைகள்.

ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும், ஒட்டுமொத்த தேசத்திலும் உள்ள மக்களின் நலனைத் திட்டமிடுதல் மற்றும் மேம்படுத்துதல்.

புதிய மாநிலங்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்கள் — 1956:

மகாராஷ்டிரா மற்றும் குஜராத்: 1960 இல், இருமொழி மாநிலமான பம்பாய் இரண்டு தனி மாநிலங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டது — மகாராஷ்டிரா (மராத்தி பேசும் மக்கள்) மற்றும் குஜராத் (குஜராத்தி பேசும் மக்கள்).

தாத்ரா மற்றும் நாகர் ஹவேலி: போர்த்துகீசியர்கள் 1954 இல் விடுதலை பெறும் வரை இந்தப் பிரதேசத்தை ஆட்சி செய்தனர். இது 10வது அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டம், 1961 மூலம் இந்தியாவின் யூனியன் பிரதேசமாக மாற்றப்பட்டது.

கோவா, டாமன் மற்றும் டையூ: 1961 ஆம் ஆண்டு போலீஸ் நடவடிக்கை மூலம் இந்தியா இந்த மூன்று பிரதேசங்களையும் போர்த்துகீசியர்களிடம் இருந்து கையகப்படுத்தியது. அவை 12வது அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டம், 1962 மூலம் யூனியன் பிரதேசங்களாக அமைக்கப்பட்டன. கோவா 1987 இல் மாநில அந்தஸ்தைப் பெற்றது. இதன் விளைவாக, டாமன் மற்றும் டையூ தனி யூனியன் பிரதேசமாக மாற்றப்பட்டது.

புதுச்சேரி: புதுச்சேரி, காரைக்கால், மாஹே மற்றும் யானம் என அழைக்கப்படும் இந்தியாவின் முன்னாள் பிரெஞ்சு நிறுவனங்களை புதுச்சேரியின் பிரதேசம் கொண்டுள்ளது. 1962 ஆம் ஆண்டு வரை 14வது அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டத்தின் மூலம் யூனியன் பிரதேசமாக மாற்றப்படும் வரை இது ஒரு 'கையகப்படுத்தப்பட்ட பிரதேசமாக' நிர்வகிக்கப்பட்டது.

நாகாலாந்து: 1963 ஆம் ஆண்டு அஸ்ஸாம் மாநிலத்தில் இருந்து நாகா மலைகள் மற்றும் துயன்சாங் பகுதியை எடுத்து நாகாலாந்து மாநிலம் உருவாக்கப்பட்டது.

ஹரியானா, சண்டிகர்: ஷா கமிஷனின் (1966) பரிந்துரையின் பேரில், 1966 இல், பஞ்சாப் மாநிலம் இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டு ஹரியானாவையும், சண்டிகரின் யூனியன் பிரதேசத்தையும் உருவாக்கியது.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

இமாச்சலப் பிரதேசம்: 1971 ஆம் ஆண்டில், இமாச்சலப் பிரதேசத்தின் யூனியன் பிரதேசம் இந்திய ஒன்றியத்தின் மாநிலமாக உயர்த்தப்பட்டது.

மணிப்பூர், திரிபுரா மற்றும் மேகாலயா: 1972 இல், மணிப்பூர் மற்றும் திரிபுரா மற்றும் மேகாலயாவின் துணை மாநிலம் ஆகிய இரண்டு யூனியன் பிரதேசங்களும் மாநில அந்தஸ்தைப் பெற்றன, மேலும் மிசோரம் மற்றும் அருணாச்சலப் பிரதேசம் (NEFA) ஆகிய இரண்டு யூனியன் பிரதேசங்கள் உருவாக்கப்பட்டன.

சிக்கிம்:

1947 வரை, சிக்கிம் ஒரு சோக்யாலால் ஆளப்படும் இந்திய சமஸ்தானம். 1947 ஆம் ஆண்டில், ஆங்கிலேயர்களின் ஆதிக்கத்தின் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு, சிக்கிம் இந்தியாவின் ஒரு 'பாதுகாப்பு' ஆனது.

சிக்கிமின் பாதுகாப்பு, வெளிவிவகாரங்கள் மற்றும் தகவல் தொடர்புக்கான பொறுப்பை இந்திய அரசு ஏற்றுக்கொண்டது.

35வது அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டம் (1974) நாடாளுமன்றத்தால் இயற்றப்பட்டது. இந்த திருத்தம் சிக்கிம் மாநிலத்திற்கு இந்திய ஒன்றியத்தின் ஒரு 'இணை மாநில' அந்தஸ்தை வழங்குவதன் மூலம் அரசியலமைப்பின் கீழ் ஒரு புதிய வகை மாநிலத்தை அறிமுகப்படுத்தியது.

இந்த நோக்கத்திற்காக, ஒரு புதிய கலை. 2-ஏ மற்றும் புதிய அட்டவணை (10வது அட்டவணை) அரசியலமைப்பில் செருகப்பட்டது.

36வது அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டம் (1975) சிக்கிம் மாநிலத்தை இந்திய ஒன்றியத்தின் (22வது மாநிலம்) முழு அளவிலான மாநிலமாக மாற்ற இயற்றப்பட்டது.

இந்த திருத்தம் அரசியலமைப்பின் முதல் மற்றும் நான்காவது அட்டவணைகளை திருத்தியது மற்றும் ஒரு புதிய கலை சேர்க்கப்பட்டது. 371-எஃப் சிக்கிம் நிர்வாகத்தைப் பொறுத்த வரையில் சில சிறப்பு ஏற்பாடுகளை வழங்க வேண்டும்.

இது 2-ஏ மற்றும் 10வது அட்டவணையையும் ரத்து செய்தது.

மிசோரம், அருணாச்சலப் பிரதேசம் மற்றும் கோவா: 1987 இல், மிசோரம் மூன்று புதிய மாநிலங்கள் (மிசோரம் அமைதி ஒப்பந்தம் 1985), அருணாச்சலப் பிரதேசம் மற்றும் கோவா ஆகியவை இந்திய ஒன்றியத்தின் மாநிலங்களாக உருவாக்கப்பட்டன.

சத்தீஸ்கர், உத்தரகாண்ட் மற்றும் ஜார்கண்ட்: 2000 ஆம் ஆண்டில், மத்தியப் பிரதேசம், உத்தரப் பிரதேசம் மற்றும் பீகார் ஆகிய மாநிலங்களில் இருந்து முறையே சத்தீஸ்கர், உத்தரகாண்ட் மற்றும் ஜார்கண்ட் ஆகிய மூன்று புதிய மாநிலங்கள் உருவாக்கப்பட்டன.

தெலுங்கானா: 2014ல், இந்திய ஒன்றியத்தின் 29வது மாநிலமாக புதிய தெலுங்கானா மாநிலம் உருவாக்கப்பட்டது. இது ஆந்திர பிரதேசத்தில் இருந்து பிரிக்கப்பட்டது.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

ஜம்மு & காஷ்மீர் மற்றும் லடாக்:

2019 வரை, ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீர் மாநிலம் அதன் சொந்த அரசியலமைப்பைக் கொண்டிருந்தது, இதனால் இந்திய அரசியலமைப்பின் 370 இன் மூலம் சிறப்பு அந்தஸ்தை அனுபவித்தது.

2019 ஆம் ஆண்டில், இந்த சிறப்பு அந்தஸ்து "அரசியலமைப்பு (ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீருக்கான விண்ணப்பம்) ஆணை, 2019" என்று அழைக்கப்படும் ஜனாதிபதியின் உத்தரவின் மூலம் ரத்து செய்யப்பட்டது.

ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீர் மறுசீரமைப்புச் சட்டம், 2019, முந்தைய ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீர் மாநிலத்தை இரண்டு தனி யூனியன் பிரதேசங்களாகப் பிரித்தது —

- ஜம்மு & காஷ்மீர் யூனியன் பிரதேசம் — கார்கில் மற்றும் லே மாவட்டங்களைத் தவிர, முந்தைய ஜம்மு காஷ்மீர் மாநிலத்தின் அனைத்து மாவட்டங்களையும் உள்ளடக்கியது

- லடாக் — கார்கில் மற்றும் லே மாவட்டங்களின் யூ.டி

2020 ஆம் ஆண்டில், தாத்ரா நகர் ஹவேலி மற்றும் தியு & டாமன் யூனியன் பிரதேசங்கள் ஒரே யூனியன் பிரதேசமாக இணைக்கப்பட்டது.

இதனால், 1956ல் 14 மற்றும் 6 ஆக இருந்த மாநிலங்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களின் எண்ணிக்கை 2023ல் 28 மற்றும் 8 ஆக உயர்ந்தது.

முன்னாள் யூனியன் பிரதேசங்கள் இந்திய யூனியனில் தற்போதைய மாநிலங்களாக மாற்றப்பட்டுள்ளன:

கோவா, டையூ—டாமன், புதுச்சேரி, இமாச்சல பிரதேசம், மணிப்பூர், திரிபுரா, மிசோரம், அருணாச்சல பிரதேசம்.

இரண்டாவது மாநில மறுசீரமைப்பு ஆணையத்தின் தேவை:

இது மறுசீரமைப்பிற்கான ஒலி மற்றும் புறநிலை அளவுகோல்களை அமைக்கும்.

மறுசீரமைப்பு என்பது ஒரு நிறுத்த தீர்வுக்கு பதிலாக வளரும் செயல்முறையாகும்.

பல மாநிலங்களில் மக்கள் தொகை அதிவேகமாக பெரியதாகிவிட்டது.

LPG சீர்திருத்தத்தின் 30 ஆண்டுகள் மக்கள்தொகை மற்றும் சமூக—பொருளாதார யதார்த்தங்களை மாற்றியமைத்து, புறக்கணிக்கப்பட்ட பிராந்திய உணர்வுகளுக்கு வழிவகுத்தது.

சமகால வளர்ச்சி அபிவிருத்திகள் மற்றும் பொருளாதார யதார்த்தங்களை பொருத்துவதற்கான வழிகளை ஆராய்வது.

சமமான மற்றும் உள்ளடக்கிய சமூக, பொருளாதார, சுற்றுச்சூழல் வளர்ச்சியை உறுதி செய்ய.

சுதந்திர மாநிலங்களுக்கான கோரிக்கைகளின் விளக்கப் பட்டியல்:

உத்தரபிரதேசம்: பண்டேல்கண்ட்

மகாராஷ்டிரா: விதர்பா

பீகார்: மிதிலாஞ்சல்

மேற்கு வங்காளம்: கூர்க்காலாந்து

அசாம்: போடோலாந்து

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

டெல்லி மாநிலமாக

புதுச்சேரி

டெல்லி மாநில அந்தஸ்து நிலை:

நன்மை:

69வது திருத்தம் 1991 டெல்லி சட்டமன்றத்தை உருவாக்கியது. இன்று டெல்லியில் கிட்டத்தட்ட இரண்டு கோடி மக்கள் உள்ளனர். இத்தகைய மக்கள் ஆணையிற்கு அதிகாரத்தை கட்டுப்படுத்துவது நியாயமற்றது.

இது மக்கள் பிரதிநிதித்துவம் மற்றும் சுயாட்சிக்கான சம உரிமையை வழங்கும்.

2028ஆம் ஆண்டுக்குள் டெல்லி நகர்ப்புற ஒருங்கிணைப்பு உலகின் அதிக மக்கள் தொகை கொண்ட நகரமாக மாறும் என்று ஐநா அறிக்கை கூறுகிறது.

ஒரு பாரிய மக்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் ஒரு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசாங்கம் சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கு மற்றும் நில மேலாண்மையில் ஒரு கருத்தை கொண்டிருக்க வேண்டும்.

மாநில அந்தஸ்து, மத்திய அரசுக்கும் டெல்லி அரசுக்கும் இடையே அடிக்கடி நிலவும் மோதல் மற்றும் ஒருங்கிணைப்பு பிரச்சினையை தீர்க்கும்.

பாதகம்:

முழு மாநில அந்தஸ்து தேவை என்பது ஒரு தேசிய நிர்ப்பந்தம் அல்ல, ஆனால் டெல்லியின் உள்ளூர் அரசியல் ஆர்வம் மற்றும் லட்சியங்களால் தூண்டப்பட்ட அழைப்பு.

டெல்லி தேசிய தலைநகரம் மற்றும் முழு நாட்டின் நலன்களின் விளிம்பில் இருந்து பார்க்கப்பட வேண்டும்.

டெல்லியில் ஜனாதிபதியின் தோட்டம், பாராளுமன்றம் மற்றும் வெளிநாட்டு தூதரகங்கள் போன்ற தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிறுவனங்கள் உள்ளன. இந்த உட்கட்டமைப்புகளின் பாதுகாப்பிற்கு சிறப்பு பாதுகாப்பு மற்றும் நெருக்கமான ஒருங்கிணைப்பு அவசியம்.

இந்த நிறுவனங்கள் மத்திய அரசின் முழுப்பொறுப்பே தவிர, எந்த ஒரு குறிப்பிட்ட மாநில சட்டமன்றத்திற்கும் அல்ல.

இந்தியாவின் தேசிய தலைநகரம் நாட்டின் ஒவ்வொரு குடிமகனுக்கும் சொந்தமானது, நகரத்தில் வசிப்பவர்களுக்கு மட்டுமல்ல.

தில்லி அரசின் நிர்வாகச் சமை குடிமை வசதிகள், சட்டம் ஒழுங்கு, நிதி போன்ற மிகப்பெரியதாக இருக்கும்.

மாநிலங்களில்

ஐக்கிய மாகாணங்கள் முதல் உத்தரப்பிரதேசம் வரை (மாற்றம் 26 ஜனவரி 1950 முதல் அமலுக்கு வரும்)

ஹைதராபாத் முதல் ஆந்திரப் பிரதேசம் வரை (நவம்பர் 1, 1956 முதல் மாற்றம்; 2014 இல் மாநிலம் மீண்டும் பிரிக்கப்பட்டது, முதலில் ஹைதராபாத் மாநிலம் தெலுங்கானாவாக இருந்தது. மதராஸ் மாநிலத்திலிருந்து இணைக்கப்பட்ட ஆந்திரப் பகுதி இப்போது ஆந்திரப் பிரதேசமாகவே உள்ளது)

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

திருவிதாங்கூர்—கொச்சி முதல் கேரளா வரை (நவம்பர் 1, 1956 முதல் மாற்றம்)

மத்திய பாரத முதல் மத்தியப் பிரதேசம் (நவம்பர் 1, 1959 முதல் மாற்றம்)

மெட்ராஸ் ஸ்டேட் 6 தமிழ்நாடு (14 ஜனவரி 1969 முதல் மாற்றம்)

மைசூரில் இருந்து கர்நாடகா (நவம்பர் 1, 1973 முதல் மாற்றம்)

உத்தராஞ்சலில் இருந்து உத்தராகண்ட் வரை (மாற்றம் ஜனவரி 1, 2007 முதல் அமலுக்கு வரும்)

ஒரிசா முதல் ஒடிசா வரை (நவம்பர் 2011 வரை அதிகாரப்பூர்வமானது)

ஐக்கிய மாகாணம் — உத்திர பிரதேசம் (1950):

லாக்காடிவ், மினிகாய் மற்றும் அமிண்டிவி தீவுகள் முதல் லட்சத்தீவு வரை(1நவம்பர் 1973 முதல் மாற்றம்).

பெயர் மாற்றம்:

பாண்டிச்சேரி முதல் புதுச்சேரி வரை (அக்டோபர் 1, 2006 முதல் மாற்றம்)

மெட்ராஸ் மாகாணம் — தமிழ்நாடு(1969)

மைசூர் - கர்நாடகா (1973)

ஒரிசா - ஒடிசா (2011)

